

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg tror, at vi har mange ting i det danske system, som danskere så vel som udlændinge ikke har fuld viden om. Vi vil meget gerne løbende sikre, at der er den information, der skal til. Hvis det handler om yderligere information, så lad os tage en snak om det.

En yderligere indblanding i Rigspolitiets opgaver og tilrettelæggelse af arbejdet håber jeg at hr. Morten Bødskov har forståelse for at jeg er lidt forsigtig med at gå ind i, for det er ikke min ressource, og det vil under alle omstændigheder kræve en drøftelse med justitsministeren. Den melding, jeg har fået fra justitsministeren og ministeriet, er, at de mener, at de redskaber, der er i dag, er tilstrækkelige til at imødekomme den problemstilling, som bliver rejst af forslagsstillerne.

Kl. 15.40

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Nu havde ministeren jo selv indhentet en udtalelse fra justitsministeren og Rigspolitiet, og det lød i hvert fald, da det blev fremført, som om regeringen med temmelig stor overbevisning mente, at det, vi har i dag, er nok.

Årsagen til, at jeg stiller spørgsmålet, er selvfølgelig også for at få det på det rene, at det her handler om prioriteringer. Altså: Mener man, at det her er et problem? Det kan være, der er usikkerhed om, hvor stort problemet er, nuvel, men mener man, at det er et problem, må man jo sætte ind over for det, få gjort noget ved det og få de her primært unge kvinder hevet ud af de der forfærdelige ægteskaber.

Mit synspunkt er bare, at jeg er fuldstændig overbevist om, at det er en promise af dem, der er til stede i dag – hvis det er så mange – som ved, at de har retten til at henvende sig på den lokale politistation og blive en del af de her vidnebeskyttelsesprogrammer. Det her handler om prioritering, at man er klar til at styrke den her indsats under Rigspolitechefens kappe.

Det er det, der ligger i forslaget, og hvis regeringen virkelig vil gøre noget ved problemet, så synes jeg da, at man skulle prøve at åbne op og kigge på det her forslag, i stedet for bare at feje det til side for noget, man allerede i dag har gang i, men som ingen åbenlyst ved eksisterer.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg håber trods alt, at unge mennesker ved, at hvis man har problemer af en karakter, som gør, at man føler sig truet, kan man gå til politiet. Jeg kan ikke stå her og disponere over Rigspolitiet og over, hvordan de tilrettelægger arbejdet.

Jeg har fået en melding om, at de ressourcer og de redskaber, der er i dag, er tilstrækkelige på det her felt. Men som jeg også helt generelt har sagt, er regeringen hele tiden opmærksom på de her problemstillinger. Hvis vi støder ind i, at der opstår nogle yderligere behov, er vi villige til at kigge på det.

Men jeg vil så også understrege, at for mig handler det i hvert fald som minimum om, at vi skal gå på to ben i de her sager, at det ikke kun handler om politisager, som det også blev kommenteret før, at det skal meldes til politiet, men at det i lige så høj grad hvis ikke mere handler om at sikre og beskytte de her piger og sørge for at hjælpe dem på vej på – kan man sige – det sociale plan.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ministeren. Jeg giver ordet til næste ordfører, fru Irene Simonsen.

Irene Simonsen (V):

Da jeg læste det her beslutningsforslag og alle de elementer, der er indbygget i det, sad jeg og tænkte, hvad er det her for noget? For det, der jo er vigtigt, og det er vi helt enige i, er at styrke indsatsen mod tvangsægteskaber. Det er der ingen uenighed om. Det er noget, vi skal arbejde med hele tiden, og det er noget, vi skal sikre ikke sker i fremtiden. Det mener jeg så i øvrigt regeringen har gjort.

Så sad jeg og tænkte: Hvordan kan det så være, at forslagsstillerne sætter sig ned og laver det her? Jo, måske er det, fordi – det var en tanke, der strejfede mig – man skal finde et eller andet, hvor man absolut kan finde fælles fodslag, og så må man opfinde en masse forskellige ting, for det, der egentlig virker over for tvangsarrangerede ægteskaber, kan man jo ikke blive enige om. Derfor er det vigtigt at finde noget andet at flytte fokus over på. Det er blot en tanke, jeg har, og jeg aner ikke, om den er rigtig, men det vil vi måske senere finde ud af.

Med hensyn til forslaget her vil jeg sige, at ministeren jo så storartet er gået ind i hvert enkelt forslag, så det vil jeg ikke bruge tid på, heller ikke i betragtning af det fremskredne tids-